Ao. 1856. Zaturdag

No. 39. 29 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS-ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

26 Maart. Van de slavin *Lizette*, geboren in 1823, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan M. E. Muller (nu boedel.)

» » Van het slavenkind *Adolph*, geboren in 1845, zoon van *Pouwlina*, toebehoorende aan plantaadje *Reijnsdorp*, divisie *boven Commewijne*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 28 Maart 1856.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 25n. Maart 1856 No. 365, is onder de nadere goedkeuring des Konings:

1o. De Agent van Policie H. Couzijnee uit 's Lands dienst ontslagen.

2o. Aan den Agent van Policie W. C. van Thiel, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag, als zoodanig.

en 3o. Tot *Agenten van Policie* benoemd, de personen B. Croes en A. Verschuur;

met bepaling, dat zij, de dienst zulks vereischende, tevens als Dienaren van Justitie of Veldwachters zullen kunnen worden te werk gesteld.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 28 Maart 1856.

Bij Gouvernements resolutie dd. 27 dezer maand No. 379, is:

1o. Aan den Heer H. Goudman, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als wijkmeester van wijk La. A;

2o. Tot wijkmeester van wijk La. A benoemd, de Heer N. T. A. Arlaud.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 28 Maart 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

François Philemon Bouguenon, weduwenaar van Francina Johanna Apolonia Lette en Christina Henrica Reijken, zich noemende en schrijvende Hendrina Christina Antonetta Reijke.

Karel Ammon
en
Jacoba Eva Ammon.

Het Land George
en
Wilhelmina de Wijk.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Charles*, aankomende de weduwe S. J. L. Menist geb. Gomperts.

De slaaf *Lucas*, aankomende J. Lijon laatst gewerkt hebbende op de plant. *Susannasdaal*.

Terwijl sedert 1 Februarij ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Caro*, aankomende Helena Schmidt geb. Mengel.

2o. De slaaf *Frans*, aankomende F. Neumann.

3o. De slaaf *Castor*, aankomende den boedel Wed. G. N. Linck geb. Vogt.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 28 Maart 1856.

Bij afwezigheid van den Procureur Generaal,
De 1e. Assistent,
J. VAN LIER.

Uitgaande Regten.

De waarn. Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen geheven worden der gedurende het *tweede kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten, zijn bepaald als: van

Arrowroot en *Gomma*	op *f*	10,00	per 100 pond.
Banannen	»	0,25	» bos.
Confituren	»	1,50	» stoop.
Huiden	»	13,00	» 100 pond.
Kakao	»	18,50	» 100 »
Katoen (*schoone*)	»	26,00	» 100 »
Katoen (*vuile*)	»	13,00	» 100 »
Koffij (*heele*)	»	25,00	» 100 »
Koffij (*gebroken*)	op *f*	12,50	per 100 pond.
Koorn (*gepeld* in vat)	»	2,00	» 100 »
Koorn (*ongepeld*)	»	2,00	» 600 spier.
Kwassiehout	»	1,00	» 100 pond.
Melassie	»	35,00	» 100 gallon. de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	»	10,00	per 100 pond
Patattes	»	1,00	» 100 »
Pindaas	»	4,00	» 100 »
Rijst	»	8,00	» 100 »
Rijst (*ongepeld* of *in de bast*)	»	5,00	» 100 »
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	»	100,00	» 100 gall. de gall. berekend op 6 Amst. p.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	»	50,00	
Suiker	»	10,00	per 100 pond.
Tabak	»	18,00	» 100 »
Toncaboonen	»	50,00	» 100 »
Vischlijm	»	25,00	» 100 pond.

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde, met uitzondering van *Houtwaren*, welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 28 Maart, 1856.

De waarn. Administrateur van Financien,
A. WILDEBOER.

Transport.

[4327] Den 26sten Maart 1856. A. Salomons, Vendumeester, aan J. F. van Polichij, van het Huis en Erf aan de *Rust en Vrede straat*, N. W. La. B No. 148, O. W. La. D No. 642.

Paramaribo, den 26 Maart 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Op Woensdag den 2n. April e. k., des namiddags ten 4 ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester A. Salomons, publiek doen verkoopen.

De GOEDEREN gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: Magdalena A. Maij, Joseph Baron van Pottendorff, Nannij J. Normo, Joseph Emanuels, J. F. Wernie, Brunette Edens, J. Robles de Medina, den Gerep. Gemeensch. *desolaten* Boedel Richard O'Ferrall, en nagelatene Echtgenoot Anna Christina Pohl,

Maria C. Robert, tot welken laatstgemelden Boedel is toebehoorende een *OPSTAL* met planken beslagen en pannen gedekt, staande op het Erf La. C No. 122 aan de *Zwartenhovenbrug Straat.*

En vermits in die Boedels tot dusver geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 28 Maart 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

Ruslands Veroveringspolitiek.

Onder dit opschrift bevat *le Nord* het volgende artikel:

» Sedert twintig jaren is er in Europa aanhoudend sprake van Ruslands alles overheerschende staatkunde; zij is een geschikt thema voor de vijanden van dit rijk, en vooral voor de partijen die niet den vooruitgang bedoelen, maar de omverwerping der maatschappij; de staten, die zich door Ruslands politieken invloed of zijne handelsrelatien tegengewerkt achten, vinden er een kant en klaar voorwendsel in, om die staatkunde en dies handelsbetrekkingen in den weg te staan, zoodra zij meenen dat dit in hun belang is. Rusland is de hoeksteen van het behoudend stelsel in Europa, en heeft zich als zoodanig den haat op den hals gehaald van allen, die alles willen omverhalen; magtig door de wapenen, en invloedrijk door zijne gematigde politiek en de diensten die het bijna aan de geheele wereld bewezen heeft, zijne tegenwoordige vijanden niet te vergeten, moest Rusland ongetwijfeld den naijver opwekken; zoo heeft men het dan ook eene daad, die geheel Europa vroeger allezins natuurlijk in Oostenrijk vond, maar niet kunnen vergeven.

» Waarom heeft Rusland veroveringen gemaakt? Hoe heeft het den invloed verworven, dien men het als misdaad aanrekent? Is het in werkelijkheid een oorlogzuchtige staat?

» Alle groote volken zijn op een gegeven tijdstip, zijn in hunne kindschheid, veroveraars geweest, maar dat tijdstip voorbij zijnde worden zij eenvoudig oorlogzuchtig; zij hebben hunne normale ontwikkeling bereikt; zij hebben de taak vervuld hun door de Voorzienigheid opgelegd; wee hun, indien zij verder willen gaan! Rome haalde de Barbaren in zijn rijk, omdat het zich te ver van de Loire en de Adriatische Zee heeft willen verwijderen. Maar deze periode kan korter of langer duren; voor de Romeinen en het Islamismus duurde zij acht eeuwen; zij duurde daarentegen nog geen twee eeuwen voor de germaansche stammen wier nakomelingen thans Europa bevolken, omdat deze geen ander doel hadden dan te koloniseren, en een plek te vinden waar zij hunne tenten konden opslaan. Dit laatste genre van verovering is in onze dagen niet meer mogelijk; wij hebben ons dus slechts bezig te houden met de verovering door godsdienst en fanatismus, gelijk die der Arabieren b. v. gepredikt, of wel door de lotsbestemming, als bij Rome het geval was, voorgeschreven, en met die, welke men, bij gebreke van een beteren naam, de nationale zou kunnen noemen.

» Wij moeten al dadelijk doen opmerken, dat iedere soort van verovering haar eigenaardig tijdperk en reden van haar bestaan heeft. De tijd der veroveringen van godsdienstigen aard is met het edele fanatismus, dat de kruistogten deed ontstaan, voorbijgegaan; maar men denke niet dat overal, gelijk in Europa, de sekten in vrede kunnen leven; de heerschende godsdienst in het Oosten leidt er noodzakelijk toe om al de anderen in zich op te lossen, of ze voor het minst aan zich te onderwerpen, dewijl de godsdienst aldaar een vaan is, waaronder zich de verschillende rassen en belangen scharen. Het is nog niet lang geleden dat men in het westelijk Europa zeide: » de katholieke en protestantsche mogendheden;" de vijandelijkheid tusschen de paus en Luther was niet levendiger, niet meer van godsdienstigen noch staatkundigen aard vooral, dan die welke de christenen van alle belijdenissen en de mahomedanen van Azie verdeelt.

Rusland is alléén tusschen beide gekomen om de taak te volbrengen die het voor meer dan drie eeuwen heeft op zich genomen, namelijk ten dijk en dam te zijn tegen de overstrooming der roofzieke en fanatieke horden van Midden-Azie. Had Rusland veroveraar willen zijn, het zou vrij spel gehad hebben; het had zich heer en meester kunnen maken van Opper-Aziatisch Turkije, zonder dat Europa er iets op aan te merken zou gehad hebben, zelfs Engeland niet, dewijl het russisch tarief van inkomende regten, nog geen dertig jaar geleden, tot de laagsten behoorde.

» Wat de verovering betreft, die men, beweert door de Voorzienigheid geboden te worden, nooit heeft Rusland daarop aanspraak gemaakt, dewijl dat land geene denkbeelden vertegenwoordigt als die welke de veroveraars van de bedoelde soort zich tot taak gesteld hebben over de geheele wereld te verspreiden; en ook omdat Rusland, op zijn standpunt van beschaving, niet zoo achterlijk als de dagbladschrijvers in het westen beweren en welligt zelfs gelooven, noch in Duitschland, noch in Frankrijk, noch in Engeland den vooruitgang kan verhaasten, en eindelijk omdat het slavische ras niet barbaarsch genoeg is om een zoodanig bad ter beschaving te behoeven, als eertijds de Franken en Saksers noodig hadden. Romes taak was de voorbereiding der latere nationaliteiten en, het vervulde die door de oude wereld te onderwerpen en de verbrokkelde deelen onder een juk weder te vereenigen; Gods raadsbestuur lag den barbaren de taak op, eene bedorvene beschaving uit te roeijen, en de maatschappij te verjeugdigen door nieuw bloed in hare aderen te brengen.

» De toestand is tegenwoordig dezelfde. Ook de westersche beschaving voorzeker heeft eene taak te vervullen! even zoo goed als de zon, maar zij is nog verre van den ondergang verwijderd.

» Wat Midden-Azië betreft, wij vermeenen daarop een positieven invloed uit te oefenen, gelijk Frankrijk te Tunis en in de woestijn, om van dien op zijne kleine nabuurstaten in Europa te zwijgen, en gelijk Engeland op de meer of minder afhankelijke staten die aan zijne Indische bezittingen grenzen; maar men maakt van het Russische gouvernement een Don Quichotte als men onderstelt, dat het dwars door de steppen en gloeijende zandwoestijnen zal heenstormen om Turkomannen of andere dolende stammen op te zoeken, om ze te onderwerpen en te beschaven; men moet wel wat al te naïf zijn om aan de mogelijkheid der onderwerping van nomadische stammen te gelooven; men kan ze overwinnen, vernietigen, maar overheerschen even min als een nest vogels.

» De nationale verovering, dat is de reconstitutie van het oude Rusland door kracht van wapenen, heeft de geheele XVIIde eeuw geduurd. Dergelijke verovering treffen wij aan in de geschiedenis van alle groote Europesche natiën die tot eenheid zijn gekomen, in Frankrijk, in Engeland en in Rusland; maar Rusland is het laatst op het staatstooneel verschenen, en van daar staan de worstelingen die het doorstond, de veroveringen die het maakte, als feiten uit de geschiedenis van onzen tijd, levendig voor aller geest, en wat slechts arbeiden ter reconstruering was, wordt toegeschreven aan heerschzucht, bij gemis aan kennis der geschiedenis.

» In de Xe eeuw strekte Rusland zich aan gene zijde der zee van Azof uit, alwaar het Russische vorstendom Tmorstorakan gevonden werd; zijne andere grenzen waren de Zwarte zee, de Dniester, de Karpathen, de Bug, de Niemen, de Oostzee en de Neva. Dit uitgestrekte grondgebied werd achtereenvolgende verminderd door de Tartaren in het zuiden, in het noordwesten en westen door de Zweden, de Lithauers en de gewapende ridderschap en in het oosten door de opvolgers van Gengis-Khan, en wel zoo zeer dat het grootvorstendom Moskou eindelijk geheel Rusland uitmaakte. Toen begon het werk der reconstructie; wat Pelagus en zijne opvolgers verrigt hadden tegen de Arabieren, meesters van Spanje, ondernamen de grootvorsten van Moskou tegen de veroveraars van hun land. En die taak was eene reuzentaak; want zij moesten beginnen met de herwinning hunner eigene onafhankelijkheid en daarna de Aziatische barbaarschheid terugdrijven, die godsdienst en beschaving met de Russische onafhankelijkheid dreigde te verzwelgen. God zegende hunne pogingen.

» Hunne onafhankelijkheid op nieuw door de Polen en hun bondgenoot, den Khan der Krim, bedreigd zijnde, moesten de czaren in het begin der XVIIe. eeuw hunne strijdkrachten op nieuw tegen het Westen en het Zuiden rigten, om hunne oude domeinen te heroveren; immers men mag niet uit het oog verliezen dat het grootste deel van Polen, Lithauen en Lijfland, benevens geheel Ingermanland Russisch geweest waren. Twee eeuwen voor de vestiging der Duitschers in Lijfland, had de grootvorst Yaroslaw aldaar in den jare 1030 het fort Youryev (Dorpat) gebouwd, dat de Russen eerst in 1224 verloren. Ingermanland ontruimden zij eerst in de XVIde eeuw; en dat gedeelte van Rusland, hetwelk ten westen van den Dnieper gelegen is, kwam in het tijdvak tusschen de XIe. en XVde eeuw onder het juk van Lithauen en Polen.

De russische taal en de oostersche ritus, van Byzantium en Kiew ingevoerd, bleven er echter langen tijd in zwang. Peter de Groote gaf aan Rusland zijne oude bezittingen aan de Oostzee weder; Katharina II die in het zuiden en westen. De regering dezer vorstin was de laatste der werkelijk oorlogzuchtige regeringen van Rusland, dat middlerwijl zijne oude grenzen had terug gekregen. Paul en Alexander I streelden vooral naar herstel van het europeesch evenwigt, door de overwinningen en de bovenmatige uitbreiding van Frankrijk verbroken. Hetgeen wij aan het russisch grondgebied toevoegden, was niet meer dan hetgeen ter voltooijing der veel aanzienlijker overwinningen hunner voorgangers was overgebleven.

» Het bezit van Finland waarvoor Zweden ruimschoots schadeloos werd gesteld door de aanwinst van Noorwegen, werd ter verdediging van Petersburg, Ingermanland en Esthland gevorderd, en het bezit van Bessarabie voor de veiligheid der Russische grensprovinciën.

» Als eenige belooning voor zijne pogingen ter bevrijding van Europa aangewend, vroeg Alexan-

der slechts dat het grootvorstendom Warschau, die ongelukkige schepping van Napoleon I, die niet zelfstandig bestaan, en in elk geval niet dan een twistappel zijn kon, aan het russisch-poolsche huis zou worden verbonden. De koning van Georgië, Heraclius, had sedert 1783 de bescherming zijner geloofsgenooten tegen de kaukasische bergvolken, de Turken en Perzen ingeroepen. Twee malen werd dat rijk na den dood van dien vorst verwoest; eerst door Aga Mohamed Khan, overweldiger van den Perzischen troon, daarna door den Khan der Avaresen. Twee malen ook werd het door Rusland gered; maar door de tweespalt, die in den boezem der koninklijke familie heerschte, met een vernieuwden inval, ja zelfs eene verovering door de Perzen bedreigd, gaf de laatste koning, George, zoon van Heraclius, op zijn sterfbed aan zijne onderdanen den raad zich aan Rusland te onderwerpen, welk voorbeeld later door vele der naburige vorsten werd gevolgd.

» 't Zou eene dwaasheid zijn, het te willen doen voorkomen alsof Rusland, deze donantien aanvaardende, alleen een liefdewerk had willen verrigten maar men kan niet loochenen, dat er toch iets meer in gelegen was dan bloote vergrooting van grondgebied. Vooreerst dient op de zoo gewigtige godsdienstkwestie in het Oosten gelet te worden en vervolgens moet men de positieve belangen in aanmerking nemen; met een handgreep heeft Rusland het wankelende kruis op hechten grondslag gevestigd en tevens zijn invloed geplant op woeste en afgunstige naburen die alleen het regt des sterksten erkenden.

» De staatkunde van keizer Nikolaas was nog vredelievender dan die van zijn voorganger. Nadat de eerste oorlogen, die hij te voeren had, gelukkig waren geëindigd, wijdde hij al zijne zorgen aan het behoud van den vrede, de orde en het europeesch evenwigt. De aanhechting van Armenie, bij het traktaat van Tourkmantschaï aan Rusland afgestaan, had, gelijk die van Georgië, de noodzakelijkheid der bescherming van een Christenvolk tot grondslag. De aanwinst door het traktaat van Adrianopel verkregen, is van weinig beteekenis in vergelijking met de bevrijding van Griekenland, die men vooral aan het edel karakter en den krachtigen wil van keizer Nikolaas te danken heeft. Later bevrijdde zijne tusschenkomst de Porte tegen de aanrandingen van Mehemed-Ali. Toen de geest der omwenteling Europa aan het wankelen bragt, dacht keizer Nikolaas, wel verre van uitbreiding zijner magt te zoeken, slechts aan het stuiten der beweging in Hongarije ten voordeele van Oostenrijk, en aan de bevrediging van Duitschland door de kabinetten van Weenen en Berlijn, gereed staande elkander den oorlog te verklaren, tot den vrede te noodzaken. In de fransche aangelegenheden heeft hij zich niet gemengd. En waaraan is nu die geheel behoudende politiek toe te schrijven, door meer ijverige, door verlichte vaderlanders zelfs als weinig nationaal beschouwd? Rusland had zijne natuurlijke grenzen bereikt; iedere nieuwe uitbreiding zou een ongeluk voor den staat geworden zijn, iedere oorlog een hinderpaal tegen de inwendige ontwikkeling en de beschavingspolitiek zijner regering.

Maar, zal men zeggen, en heeft het reeds vaak gezegd, Rusland is een uitgestrekt kamp; het is een tegenhanger van het oude Rome. Zij die zoo spreken beleedigen het overig Europa; want Rome dankte bijna al zijne magt aan de ontaarding der volken die het aan zich onderwierp en aan zijne bedriegelijke en weinig naauwgezette staatkunde; Rome verdeelde om te overwinnen. En nu vragen wij of Rusland, sedert 1815, niet juist het tegendeel gedaan, en de volken, van wier onderwerpingen bedoeld te hebben men het beschuldigt, bevredigd en raad gegeven heeft, en te hulp gekomen is met zijn zwaard en schatkist? En bovendien, is Europa dan zoo uitgeteeld, zoo verweekt, dat het geen soldaten meer aan Rusland heeft tegenover te stellen?

» Men spreekt altijd van het millioen soldaten dat Rusland onder de wapenen heeft; maar men ziet daarbij over het hoofd dat zij over een onmetelijk uitgestrekt grondgebied zijn verspreid en dat Rusland ze behoeft om zijne uitgebreide grenzen te dekken; dat Frankrijk en Oostenrijk ieder ongeveer een half millioen op eene bevolking van 35 en 38 millioen zielen, tellen, en Pruissen twee à drie honderd duizend man op eene bevolking van 17 millioen, terwijl het Russische rijk 66 millioen bewoners telt. De verhouding is dus bijna dezelfde, en indien de Russen ooit een inval in Duitschland beproefden, zouden zij waarlijk geen tegenstanders behoeven te zoeken. Het verwijt aan Rusland dezer dagen gedaan, dat het den hongersnood in het Westen en bepaald in Frankrijk in de hand werkt, door de overige mogendheden te verpligten ontzagwekkende legers op de been te houden, waardoor veel nijvere handen aan den landbouw worden onttrokken, zou Rusland met hetzelfde regt aan de andere staten kunnen toevoegen. De Franschman is voorzeker even krijgshaftig als de Rus, en de reden dat men veel meer uniformen in Rusland dan in Frankrijk ziet, is daarin gelegen, dat de Russische militair nooit burgerkleeding draagt, en ten andere dat het gouvernement gewoon is vele burgerlijke betrekkingen aan militairen op te dragen, die, van dat oogenblik aan, alleen in naam militair zijn.

» Men beweert ook dat Rusland gevaarlijk is, niet alleen door zijne magt, maar ook door zijn politieken toestand. Evenmin in dit opzigt als in eenig ander. Het Russische monarchale stelsel, wel verre van een onbeperkt despotismus te zijn, verschilt niet zoo veel als men denkt van het Fransche, Pruissische en Oostenrijksche in de XVIIIe. eeuw. Ziedaar de reden waarom de Russen zooveel aan hunne westersche naburen hebben kunnen ontleenen. Zij zijn ontegenzeggelijk een jeugdiger volk, een volk in meer primitieven toestand verkeerende; zij zijn in volkomen harmonie met de godsdienstige en politieke ordening waaronder zij leven. Hunne behoeften en hunne instellingen beantwoorden aan elkander; zij kennen evenmin het pauperisme als de socialistische utopien die men heeft uitgedacht om daarin te voorzien; zij hebben geen onmatigen dorst naar gelijkheid, en daardoor zijn zij sterk en onoverwinnelijk op hun grondgebied, maar dit alles brengt niets aan hunne offensive krachten toe.

» Men is levendig getroffen over Ruslands uitbreiding in de vorige eeuw, en de uitbreiding van zijn grondgebied. Men heeft zich door zijne overwinningen schrik laten aanjagen, en heeft niet genoeg opgemerkt, hoe de regering te gelijk het werk der beschaving heeft voortgezet, meer in het verborgen, minder gemakkelijk op te merken, en zoo als steeds het geval is, later aangevangen naar mate de behoefte naar beschaving zich deed gevoelen; maar dat echter, zich dag aan dag uitbreidende, aan de Russische staatkunde een meer en meer vredelievende strekking moet geven en haar zooveel mogelijk tot ontwijking der oorlogsrampen leiden moet.

» De volgende cijfers, toonen aan dat de Russen veel te veel op eigen grond hebben te doen om aan de rustverstoring hunner naburen te denken; zij hebben reeds in alle opzigten groote vorderingen gemaakt, maar er blijft hun nog meer dan zij reeds verrigtten te doen overig om dien trap van welvaart en rijkdom te bereiken, die de vruchtbaarheid van hun grond en de verscheidenheid van zijne producten bereikbaar maken.

» De bevolking van Rusland (Siberië niet medegerekend), die in 1815 45,949,436 zielen was, klom in 1850 tot 63,585,700, eene vermeerdering van ongeveer 35 pct. in de 35 jaren. In Frankrijk is de bevolking in dat tijdsverloop slechts van 30 op 35 millioen, een zesde, en in de Duitsche bondstaten ongeveer 30 pct. vermeerderd, maar is in Groot Brittannië daarentegen 60 pct. toegenomen. Het aantal industriële etablissementen beliep in 1812 2,325; in 1817 3,733, in 1820 4,558, in 1824 5,280, in 1830 5,450 met 248,739 werklieden; 1846 6,855 met 412,931 werklieden. Maar zonder van Belgie te spreken, welks officiele statistiek 22,668 etablissementen aanwijst, met 314,842 arbeiders op slechts 4½ millioen bewoners, en Engeland, met ongeveer een millioen industriëlen op eene bevolking van 18,720,394 zielen (volgens den staat van 1841) bezat Frankrijk, eenige jaren geleden, volgens de officieele statistiek der industrie 47,723 etablissementen in slechts 64 departementen, en Rusland 21,707 in 1849.

» Ruslands buitenlandsche handel is in de verhouding van een tot achttien toegenomen van 1750 tot 1850, die van Groot-Brittannie van een tot twaalf, en de Fransche handel zesvoud. Maar deze bewonderenswaardige uitbreiding van den Russischen handel is voornamelijk te danken aan Ruslands aanwinst van grondgebied in de XVIIIe. eeuw, daar sedert 1822, toen hij bijna op het tegenwoordige standpunt was tot 1850 Frankrijks handel meer dan verdrievoudigd, de Engelsche als een tot twee en een half toegenomen en de Russische niet meer dan verdubbeld is. Gedurende de acht en twintig jaren, van 1822 tot 1850, is Rusland dus bijna even veel als Engeland, maar veel minder dan Frankrijk vooruitgegaan.

» Zijn handel is intusschen nog verre van in overeenstemming te zijn met zijne bevolking. In 1850 telde Groot Brittannie 20½ millioen zielen, en zijn handel beliep 5.134 millioen francs of 250 francs per hoofd; Frankrijk, 35½ million bewoners en zijn handel bedroeg 2.597 millioen francs of 73 francs per hoofd, de bevolking van het Duitsche Tolverbond was 28½ millioen en het cijfer van zijn handel 1,839 millioen francs of 64 fr. per hoofd. Oostenrijk telde 38½ millioen zielen, de handel beliep 1.095 millioen francs of bijna 18 francs per hoofd. Rusland eindelijk had eene bevolking van 65 millioen en zijn handel was 816 millioen francs of slechts 12½ francs per hoofd, en overtreft dus nog niet den handel van Belgie, die op 19½ francs per hoofd wordt geraamd.

» Wat de landbouw betreft, levert Rusland meer bevredigende resultaten op, niettegenstaande den korten duur van den zomer, het gebrek aan handen en verbeterde werktuigen, dat zich aanhoudend doet gevoelen, en waardoor de afschaffing van de heerendiensten zeer moeijelijk gemaakt wordt. Ruslands landbouw-voortbrengselen worden door den heer Tegoborsky op 7,734 millioen francs geraamd, dat is 119 francs per hoofd,

van welk bedrag iets meer dan de helft voor granen en aardappelen.

» Macculloch schatte de produkten van granen en aardappelen in Groot-Brittannie, 1849, op 3020 millioen francs, dat is ongeveer 151 francs per hoofd; voor Frankrijk geeft Moreau de Jonnès 7200 millioen aan landbouwprodukten van allerlei aard op, of ongeveer 202 francs per hoofd. In beide landen is dus de verhouding bijna het dubbel van het cijfer dat Rusland oplevert.

» Pruissen brengt jaarlijks, volgens Schubert bijna elf honderd milioen francs granen en aardappelen voort, makende 69 francs per hoofd, dat is ongeveer evenveel als in Rusland. Volgens de officiele statistiek van Oostenrijk, bedroeg de landbouwopbrengst aldaar in 1850 3262 millioen fr., dat is slechts 85 fr. per hoofd bij welk cijfer men echter nog de waarde van het vleesch zou moeten voegen, daar deze niet op de bedoelde tabel voorkomt.

» Uit al deze gegevens is af te leiden dat de landbouw produktie van Rusland, vergeleken met zijne bevolking, even sterk is als die van Pruissen en Oostenrijk, maar de helft minder dan die van Frankrijk en Engeland, en dat zijn buitenlandsche handel en nijverheid ondanks de beduidende vorderingen, veel minder zijn dan die van Ruslands westersche naburen, vooral Pruissen en het Duitsche tolverbond, en verre beneden Frankrijk en Engeland. Men kan hetzelfde zeggen van de kommunikatie wegen, voor Rusland zoo noodzakelijk. Het openbaar onderwijs, vooral met betrekking tot de middenklassen, voldoet ook nog niet aan de toenemende behoefte eener natie, die er al de waarde en noodzadelijkheid ten volle van gevoelt.

» Al deze gegevens bewijzen zonneklaar, de stelling die wij voorop gezet hebben. Rusland is geen *zuiver militaire staat meer, op oorlog en overwinning belust.* Rusland heeft integendeel zin voor en gevoelt de behoefte aan beschaving, kunsten en wetenschappen; heeft op die baan reeds kloeke schreden gedaan en gaat snel vooruit op den weg door het westelijk Europa betreden, maar het tracht tevens met voorzigtigheid de fouten en dwalingen te vermijden waartoe overdrijving van het industrialismus noodwendig leidt.

Burgerlijke Stand.

Van den 21sten tot den 27 Maart 1856, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 22, Henriette van Meijer, 45 jaren.— Den 23, Grietje van Brink, Echtg. van Johannes Wouters, 25 j.— Idem, Charles Elstok, 40 jaren.— Den 24sten, Catharina Ulrica Ulrich, 8 jaren.— Den 25, Margaretha Christina Abenacar, 1 j. en 6 m.— Den 26, Johanna Geertruida Petronella Almeida, 1 j. en 5 maanden.— Idem, John Frederik, zoontje van Johannis Martinus van Van de Vijver en Johanna Elisabeth Goede, 3 maanden.— Idem, Maria Bronner, 3 jaren.

Publieke Veilingen.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 28 Maart 1856.

Het Erf met al de daaropstaande Gebouwen aan de Saramacca straat, La. E No. 19, aankomende Jacob Petzoldt.— *f* 5.800.— J. S. MULLER en F. S. DAY.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 28n. dezer, het schip *de Goede Verwachting*, kapt. A. R. de Lang, naar Amsterdam, lading: 208 vaten Suiker 299,662 pond, 22 balen sch. Katoen 8,140 pond en 2 vaten Arrowroot 302 pond.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.— Sluit 2 April.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebrs. Samson.— Vertrekt 30 April e. k.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Jan Visser, kapt. Driest, adres bij M. M. Curiel.

Anna, kapt. Hilbrands, adres bij M. D. Huidekoper.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Anna Elisabeth, kapt. Teensma, adres bij J. G. Fonseca Fz.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

ADVERTENTIEN.

Ontvangen per kapitein HILBRANDS, en te bekomen bij

J. J. P. WESSELS:

De bekende **SIGAREN**, een fijn assortiment *PARFUMERIEN*, waaronder EAU DE TOILETTE, *BEERENVET* in fraaije potjes, musk. windsor, à la Roze en militaire **ZEEP**, *opregte EAU DE COLOGNE*, EAU DE LAVENDE, Vinaigre de Bully enz., versche GROENE ERWTEN, CAPUCIJNDERS en ALKMAARDER **GORT**. (3898)

In commissie ontvangen

per het schip *Anna* en te bekomen bij

P. J. BOAS:

BOTER, Zoetemelksche en Komeine **KAZEN**, **HAMMEN**, ROLPENS, *SAUCIJSJES*, gerookt en PEKELSPEK **ZOUTVLEESCH**, Stokvisch, **AARDAPPELEN**, vaten en *groote* pullen *Patent* en *Raap* **OLIE**, Staande en Hanglampen, een nieuw *assortiment* **SCHOENEN** en **LAARZEN**, enz. [4329]

Aangebragt

per de *Anna*, kapt. J. HILBRANDS, en verkrijgbaar bij

N. BOX & Co.:

JENEVER

in groene kelders. (4330)

Verkrijgbaar bij

ABM. LEVI:

Opregte *MANILLA* **SIGAREN**, Levertraan, Patent Olie in pullen en bij de kan. (4328)

Ontvangen per de *Jan Visser* en te bekomen bij

J. G. MEURS:

HOROLOGIEMAKERS- en **GOUDSMIDS** buig, snij en schuif Tangen, Snijplaatjes, dril Boren en Vijlen in soorten.

SCHOENMAKERS Hamers, Tangen, Raspen, Messen, Stalenpennen, Brossen, Randelzen, BORSTELS, *geel, wit* en *grijs* *GAREN*, koperen en ijzeren *Schoenstiften.*

Flaauwe en platte Gudsen, Aambeeldjes, hand, bank en tafel Schroeven, Blikscharen.— Honden, apen en Kinkettingen, Sleutel en Kruisvijltjes in soorten, Waterpassen, keuken Tangen, Blaasbalgen en Aschschopjes.— Stalen Sleutelringen, pakken Zeilnaalden.— Timmer, gemalen en rood Krijt, Pijpaard, Puimsteen, geele Was, Terpentijn, Lijm en heel dun PLATLOOD. (4354)

J. VAN GELDER

heeft ontvangen:

BOTER, *bruine* **BOONEN**, Spaansche *ERWTEN*, flesschen Banket en Suikergoed, fijne Likeuren, **SIGAREN**, etc.

DAMES HOEDEN, Linten, Agrementen, etc., *naar den laatsten smaak*, (4333)

Surinaamsche **witte RIJST per vat, te bekomen bij**

[4332] H. SAWYER.

Paramaribo, den 26 *Maart* 1856.

De zalf en pillen van Holloway

zijn het beste geneesmiddel voor zeere of open beenen.

De heer Dingle te St. Stephens bij Saltash in Cornwal, had sedert geruimen tijd een open been, met drie of vier groote wonden die zware pijnen veroorzaakten en waardoor zijne gezondheid ondermijnd werd. Hij beproefde alle soorten van middelen die hem door deskundigen en anderen werden aangeraden maar verkreeg geen de minste baat. Eindelijk begon hij gebruik te maken van de zalf en pillen van Holloway, en door deze onvergelijkelijke genees- en heelmiddelen herstelde mij binnen korten tijd. De heer Mackay, chimist te Devonport, in de Catharina Straat No. 40 woonachtig, kan de waarheid van het boven aangehaalde betuigen.

Deze *zalf* en *pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1 en *f* 3. (4331)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**